

اسکار ناشی از گاز خردل در ناحیه ران به همراه آژیوم گیلاسی، کاهش رشد مو و اختلال پیگماناتاسیون: گزارش یک مورد

دکتر محمدجواد نخعی^۱، دکتر سیدناصر عمامی^۲، دکتر شهریار خاطری^۳، بابک رایگان^۴
 ۱- متخصص پوست، ۲- دستیار پوست، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۳- پزشک عمومی، پژوهشکده بنیاد جانبازان، ۴- کمیسیون
 پزشکی بنیاد جانبازان تهران

مرد ۳۷ ساله که در سال ۱۳۶۷ به دنبال حمله شیمیایی عراق و تماس با گاز خردل از ناحیه ران دچار تاول وسیعی شده معرفی می‌شود که اکنون در همین ناحیه دچار آژیوم‌های گیلاسی متعدد، کاهش رشد موها و اختلال پیگماناتاسیون شده است.

واژه‌های کلیدی: اسکار گاز خردل، آژیوم گیلاسی، کاهش رشد مو، اختلال پیگماناتاسیون

فصلنامه بیماری‌های پوست، پاییز ۱۳۸۳؛ ۲۹: خصمه ۱، ۳۰-۲۶.

سولفور موستارد یا گاز خردل بعنوان جنگ‌افزار شیمیایی ناتوان‌کننده در جنگ جهانی اول و نیز جنگ عراق علیه ایران بطور وسیعی بکار گرفته شده که منجر به اثرات حاد و مزمن در ریه، چشم و پوست شده است. گاز خردل با تأثیر بر اپیدرم، درم و ضمایم پوست به صورت آلکیلاسیون پروتئین‌های سلولی در بخش آنژیمی، غشاء سلولی، سیتوپلاسم و به خصوص هسته سلول و DNA موجب اثرات سمی با جهش زایی و سرطان زایی می‌گردد. در این مقاله یک

اثرات توکسوژنی و موتاژنی شود (۶، ۷).

اگرچه غلظت گاز خردل از مقدار حداقل جهت ایجاد اریتم (۴۰۰-۱۰۰ میلی گرم بر مترمکعب) تا بروز تاول (۱۰۰۰ میلی گرم بر مترمکعب) متغیر است (۸)، ولی عوامل محیطی چون نور، باد، درجه حرارت و عوامل شخصی بیمار چون جنسیت زن، سن پایین، نژاد سفید، استرس و تعزیق زیاد ناشی از آن، پوست چرب، PH بالای پوست، ناحیه تماس (چین‌ها و نواحی دارای اپیدرم نازک) و وجود عفونت در افزایش شدت اثرات جلدی خردل مؤثرند (۹-۱۱).

بررسی ضایعات حاد جلدی در سریازان ایرانی که در جنگ عراق علیه ایران مورد حمله گاز خردل واقع شده‌اند چهار مرحله را نشان می‌دهد که عبارتند از: ۱- دوره نهفتگی

مقدمه

در جنگ عراق علیه ایران (۱۳۵۹-۱۳۶۷) بارها ایرانیان مورد حمله با سلاحهای شیمیایی بخصوص گاز خردل قرار گرفتند (۱-۵). سولفور موستارد یا خردل گوگردی یا دی کلرودی اتیل سولفید که یک ماده لیپوفیل و نوکلوفیل می‌باشد، قادر است پروتون یک مولکول را با کاتیون الکلی عوض کند و با تأثیر بر لایه‌های اپیدرم، درم و هیپودرم و نیز ضمایم پوستی شامل ملانوسیت‌ها، غدد اکراین، عروق و فولیکول موبه صورت آلکیلاسیون پروتئین سلولی، به خصوص در لایه‌های زایا با ایجاد اختلال در دوپلیکاسیون و ترمیم DNA سلول در مرحله خاصی از میتوز موجب

مؤلف مسئول: دکتر سیدناصر عمامی - تهران، خیابان وحدت اسلامی، بیمارستان رازی

سوزش و خارش متناوب شاکی بوده است (تصویر شماره ۱). از
مدت یک سال بیمار متوجه تغییراتی شامل کاهش رشد مو،
کمرنگ شدن پوست همراه با نقاط متعدد تیره رنگ و بروز
ضایعات بر جسته و قرمز در همان محل تاولهای گذشته شده
است (تصویر شماره ۱).

اکنون بعداز گذشت پانزده سال یک پچ به اندازه ۴ در
۴ سانتی متر در قدام ران راست با اختلال پیگماناتاسیون که
بیشتر به صورت هیپوپیگماناتاسیون با ماقول های
هیپرپیگماته و نیز پاپول های قرمز رنگ متعدد مجزا از
همدیگر با ابعاد تقریبی کمتر از دو میلی متر می باشد، قابل
مشاهده است. از یکی از این ضایعات قرمز رنگ
نمونه برداری و رنگ آمیزی هماتوکسیلین و اثوزین انجام
شد. در بررسی با میکروسکوپ نوری صاف شدن
و آتروفی اپidermis سطحی همراه با یک ضایعه
پولیپوئید مشکل از شبکه ای از کانال های دیلاته و مرتبط با
هم و مقدار مختصری بافت همبند دیده شد که به نظر
ونولهای پس مویرگی در هم پیچیده می باشند. در ضمن
پیرامون ضایعه یک حاشیه یقه مانند مشاهده شد که این
یافته ها در مجموع منطبق با تشخیص آژنیوم گیلاسی
می باشند (تصویر شماره ۲). همچنین مقایسه موهای محل
ضایعه با پوست سالم اطراف ضایعه کاهش قابل ملاحظه در
رشد موهای منطقه مبتلا را نشان می دهد. سایر یافته های
جلدی شامل خارش و خشکی منتشر پوست بوده اند. بعلاوه
بیمار از تنگی نفس کوششی، سرفه، فوتوفوبی و سوزش
چشمها شاکی بوده است.

که از یک تا دو ساعت طول می کشد، ۲- مرحله اریتم و
خارش که معمولاً از ۲ تا ۴ ساعت پس از تماس متغیر
است، ۳- مرحله بروز تاول که غالباً از ۴ تا ۱۲ ساعت پس از
تماس طول می کشد ولی ممکن است تا چند روز نیز ادامه
داشته باشد، ۴- مرحله پیگماناتاسیون که از هفته اول تا هفته
ششم آغاز می شود (۱۱، ۳).

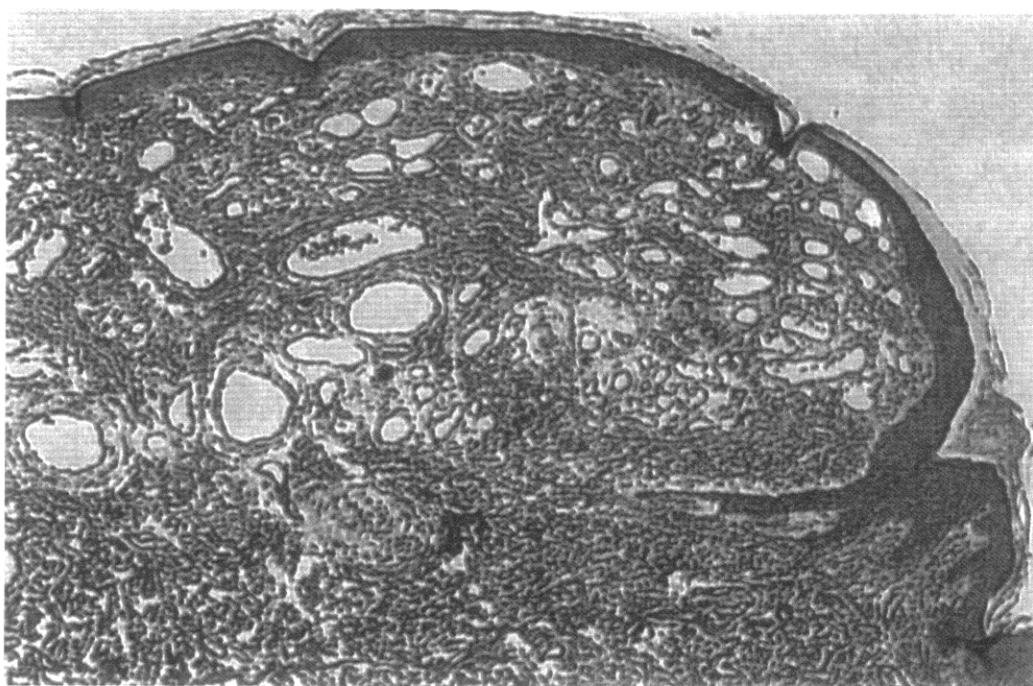
اثرات اسکار دیررس گاز خردل بیشتر متوجه آن دسته
از مصدومین می باشد که در تماس حاد با غلظت بالای گاز
خردل (۲ تا ۵۰ میلی گرم بر سانتیمتر مربع) و یا به طور مزمن
و مکرر در تماس با حداقل غلظت این ماده بوده اند که در
این موارد بروز تاول معمولاً با اسکار و ضایعه دیررس
پوستی همراه خواهد بود در حالیکه اریتم، خارش و تیرگی
پوست معمولاً ضایعه ماندگاری به همراه نخواهد
داشت (۱۲).

معرفی بیمار

بیمار مردی ۳۷ ساله است که در سال ۱۳۶۷ به دنبال
حمله شیمیایی با گاز خردل توسط عراق مصدوم گردیده
است. پرونده بالینی و شرح حال بیمار بروز خارش و اریتم
و در نهایت بروز تاول در ۲۴ ساعت اول در مناطق تماس با
گاز خردل را بیان می نماید. ناحیه قدام ران بیمار در معرض
تماس با غلظت بالای گاز خردل واقع شده و منجر به بروز
ضایعات جلدی شدید گردیده است. به اظهار بیمار بعداز
مدت یک هفته استفاده از آنتی بیوتیک خوراکی و موضعی
و نیز لوسیون کالامین - دی بهبود نسبی ایجاد شده است.
پس از آن بیمار همواره از اختلال حسی موضعی به صورت

تصویر شماره ۱ - کاهش رشد مو، مناطق هیپروهیپوپیگماناتاسیون و پاپولهای قرمز رنگ (آنژیوم گیلاسی) در
ناحیه قدام ران سمت راست بیمار

تصویر شماره ۲ - شبکه کانالهای عروقی دیلاته در درم همراه با حاشیه یقه مانند در آنژیوم گیلاسی (رنگ آمیزی
بزرگنمایی ۴۰ برابر)، H&E

توجه به غلظت و شدت اثرش موجب کاهش قابل توجه آتروفی کامل ضمایم پوست می‌گردد. بنابراین هایپوهیدروز، کاهش رشد مو و یا اختلالات حسی و تغیرات آتروفیک با این مکانیسم اثر خردل قابل توجیه می‌باشند. بروز آنژیوم گیلاسی در تنه و پروگزیمال اندام فوقانی یافته شایعی در افراد میانسال و مسن می‌باشد. لیکن بروز آنژیوم گیلاسی یک طرفه و محدود در محل قدام ران پای راست در منطقه اسکار، می‌تواند ناشی از تأثیر مستقیم سولفور موستارد بر DNA سلولی طی فرآیند آنژیوژنزو و تغیرات نوپلاستیک عروقی باشد. از سوی دیگر آنچه را که دکتر فیروز و همکاران وی از مشاهدات خود در ۲۵۰ تن از مصدومین شیمیایی ییان داشته‌اند که ضایعات تاولی بهبود یافته در طی دوره بهبود موجب آزادشدن سایتوکاین‌ها می‌شود(۱۴)، قابل توجیه می‌باشد. نتیجه آنکه اسکارهای حاصله از تاول گاز خردل از جهت آنکه می‌توانند منشاء بروز نوپلاسم‌های خوش خیم یا بدخیم باشند باید بدقت مورد توجه و پیگیری قرار گیرند. بخصوص آنکه افزایش سن و کاهش سیستم ایمنی ممکن است موجب تعدیل مکانیسم‌های حفاظتی در مقابل فرآیند جهش زایی و سرطان‌زایی اسکار خردل در جانبازان شیمیایی گردد.

منابع

- فروتن ع. یادداشت‌های پزشکی از جنگ شیمیایی. مجله پزشکی کوثر سال ۱۳۷۸-۱۳۷۵، شماره‌های ۱-۱۲.
- علایی ح. جنگ شیمیایی تهدید فزاینده. دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه. ۱۳۶۶.
- الیاسی ح. آسیب بدنی در جنگ خردل گوگردی. مرکز اطلاع رسانی و خدمات جهاد سازندگی. ۱۳۷۲.
- William JL. Clinical management of

مشاهدات متعدد در افراد مواجهه یافته با دوزهای سمی گاز خردل حاکی از آن است که سولفور موستارد موجب تشدید پیگماناتسیون می‌گردد که ناشی از اثرات تحریکی خردل بر ملانوسیت‌ها می‌باشد، ولی دوزهای بالا و سمی خردل موجب تخریب و مرگ ملانوسیت‌ها می‌گردد و به همین دلیل منجر به هیپوپیگماناتسیون و یا دیگماناتسیون منطقه‌ای می‌شود. در مجموع پوست مواجهه یافته در یک محل تماس از بدن می‌تواند اندازه‌های متفاوتی از شدت اثر خردل را در کنار هم نشان دهد که منجر به ایجاد مناطق هیپو و هیپرپیگماته (salt and pepper) در مجاورت هم‌دیگر می‌گردد(۱۳). این موضوع می‌تواند اختلالات پیگماناتسیون موجود در ضایعه بیمار ما را توجیه نماید. آسیب درمی گاز خردل در فاز حاد از یک سو بوسیله پروتئازهای خردل و تغیرات آنزیمی سلولها موجب تخریب ضمایم (اکراین، آپوکراین، واحدهای پیلوسباسه و فولیکول مو) از سوی دیگر طی فاز تغییر شکل (remodelling) و تکثیر غیرطبیعی فیبروبلاست‌ها به همراه تولید بالای کلائز و موکوپروتئین‌ها منجر به فرایند اسکلرودرموئید می‌گردد که موجب جایگزینی ضمایم بوسیله بافت کلائز می‌شود(۸). در نهایت گاز خردل با

mustard gas casualties. Ann Med Militar 1989, 3.

5-Tobinson JP, Goldbalt T. Chemical warfare in the Iraq-Iran war. SIPRI fact sheet, 1984.

6-Aasted A, Darre E, Wulf HC. Mustard gas; Clinicial toxicological and mutagenic

- Aspects based on modern experience. Ann Plast Surg 1987; 19: 330-33.
- 7-Machata G, Vycudilil KW. Detection of mustard gas in biological material. Proceeding of first world congress: new compound in biological and chemical warfare, toxicological evaluation. Ghent, Belgium, 1984: 53-55.
- 8-Renshaw B. 1946 mechanisms in production of cutaneous injuries by sulfur and nitrogen mustard In: Division 9, National Defence Research Committee. Summary Technical Report of Division 9, NDRC.
- 9-Requena L, Requena C, Sanchez M, et al. Chemical warfare cutaneous lesions from mustard gas. J Am Acad Dermatol 1988; 19: 522-36.
- 10-Somani SM (ed). Chemical warfare agent. New York: Academic Press Inc, 1991: 13-63.
- 11-Momeni AZ, Enshaeih SH, Meghadadi M. Skin manifestations of mustard gas. A clinical study of 535 patients exposed to mustard gas. Arch Dermatol 1992; 128: 115-80.
- 12-Veterans at Risk: The health effects of mustard gas and Lewistie. Nature 1993; 365:218-21.
- 13-Veterans at Risk: The health effects of mustard gas and Lewistie. Nature. 1993; 366: 398-400.
- 14-Firooz A, Komeili A, Dowlati Y. Eruptive melanocytic nevi and cherry angiomas secondary to exposure to sulfur mustard gas. J Am Acad Dermatol 1999; 4: 646-47.